

SPEKTRUM SBOROVÉ PRÁCE – DOPLNĚK

Pastorace

V minulém období jsem ještě pracovala pod Radou CB, takže k pastoraci přicházeli i členové našich dalších sborů. Ale většinou jde stejně o sestry a bratry, kteří vyšli z našich rodin nebo v našem sboru uvěřili a odešli zakládat sbory nové. Zvláště mi jde o ty, kteří již nějakou dobu nedocházejí do žádného sboru a jsou ochotni se setkávat.

Jednou za čtrnáct dní probíhají v přístavku ve čtvrtek večery nad Bibli. Od října probíráme listy do sedmi církví s projekcí krátkých dokumentů. Skupinka je otevřená, vítáme hosty, kdo by měl zájem, podám bližší informace.

Každou středu se v přístavku a v dětské místnosti setkávají od 9:30 do 12 hod. maminky. Je možné přijít i jednorázově, později, jak každý může. Nevadí odejít dříve. Jednou měsíčně má program náš nový kazatel Radek Novotný, za jeho službu jsem velice vděčná, a když to vyjde Hance Vernerové, tak ráda přijde a připraví pro maminky slovo.

Od září se složení maminek trochu obměnilo, kromě stálého jádra jsme uvítali manželku Radka Novotného s dětmi, zavítají mezi nás i maminky, v jejichž společenstvích takové setkávání není a těšíme se i na obohacení každou novou maminkou. Protože se mezi námi nacházejí hudebnice, tak si občas zazpíváme, hlavně dětské písně, a někdy je setkání obzvláště radostné.

Počet je proměnlivý, ovlivňován dětskou nemocností, návštěvy lékařů apod., takže někdy nás je více, jindy naopak.

Občas mívám skupinku doma.

V pastoraci se snažím pokračovat se všemi, s nimiž mám dlouhodobě navázaný vztah, ale snažím se zvát k rozhovoru i další lidi, hosty, lidi, kteří hledají. Často mě někdo požádá o rozhovor se svým známým a pod.

Také využíváme času po shromáždění k modlitbám.

Jsem ráda i za ochotu našich br. kazatelů se s mnohými modlit za jejich nemoci, bolesti těla i duše a vidím, že tato služba je přijímána s vážností a vděčností.

Snažím se sama druhé oslovit, ale v tom množství nestíhám, takže vítám, když se někdo přihlásí sám. Je možné se domluvit a hovořit o čemkoliv.

Gabriela Mančalová

Mládež

Mládež v roce 2013 společně prožila řadu věcí, rád bych vám ve stručnosti alespoň něco přiblížil.

Každý čtvrtek jsme se po celý rok (kromě letních prázdnin, kdy byly celopražské mládeže) scházeli v Soukenické. Tak polovina čtvrtěčních setkání měla na programu probírání tématu ze zvoleného tematického celku, druhá polovina poté byla různorodá, kdy se probíralo nějaké "jednorázové" téma nebo byla na programu nějaká netradiční mládež (např. Mikulášská mládež nebo Vánoční mládež). Co se tematických celků týče, v prvních měsících roku 2013 ještě doběhl seriál příběhů ze Starého zákona s podtitulem Co vám v besídce neřekli, kdy jsme se pokoušeli procházet známé starozákonné příběhy a dívat se na ně trochu dospělejším pohledem. Na jaře poté proběhl seriál s názvem Témata našich všedních dnů (např. rodina, peníze, volný čas). Na podzim začal seriál, který probíráme ještě i teď v dalším roce, a sice podobností Pána Ježíše. Řadu programů si připravovali samotní mládežníci, především vedoucí. Další si vzali na starost naši kazatelé a pozvali jsme i řadu hostů. V prosinci proběhla mládežnická konference, kde jsme se s mládežníky bavili, co se jim v mládeži líbí/nelíbí a co by případně chtěli dělat nového. Mimo jiné jsme vymysleli, že budeme jeden čtvrtek v měsíci věnovat alternativní mládeži, která proběhne v Samaří s cílem mezi nás pozvat nové lidi (jen pro představu: zatím proběhl večer s dokumentárním filmem a diskusí a jeden cestopisný večer o výpravě na Altaji, dále je plánováno třeba divadelní představení).

Další nedílnou součástí života mládeže jsou všelijaké akce. Ať už ty krátké, jako třeba v poslední době obnovená tradice nedělních odpolední, tak samozřejmě ty vícedenní, pobytové. Na přelomu roku 2012/2013 jsme byli i s Oldstars na horách v Javorníku, kde jsme se mimo jiné věnovali dovádění na sněhu. Velikonoce jsme oslavili v tělocvičně v Husinci a letní dovolenou jsme trávili v prostorách Dobrušského junáka. Na podzim jsme se společně se všemi mládežemi Církve bratrské vydali na celostátní setkání v Havlíčkově Brodě Brodfest. Na Silvestra jsme jeli opět na chalupu v Javorníku, tentokrát se k nám připojila i mládež Horní Krupé, spíše než na sněhu jsme dováděli na blátě.

Počet lidí na jednotlivých setkáních se dosti měnil setkání od setkání, většinou nás bylo mezi deseti až dvaceti. Co se akcí týče, tak to bylo podobné.

Jsem vděčný za atmosféru na mládeži a na vztahy, které mezi sebou můžeme mít. Naše hlavní cíle jsou, aby se mládež stávala místem setkání s Pánem Bohem i místem budování mezilidských vztahů, společenství. Místem, kde mohou lidé duchovně růst a také smysluplně trávit volný čas. Snad se to alespoň částečně podařilo a daří. O chod mládeže se obětavě stará tým vedoucích. V první polovině roku 2013 bylo vedení mládeže ve složení Adam Kraus, Terka Krausová, Martina Wagnerová a já. Po létě vystoupil z vedení Adam Kraus. Na podzim přišel do našeho sboru kazatel

Radek Novotný, který s námi úzce spolupracuje a také nám pomáhá a dohlíží na nás člen staršostva Dan Beran. Ve vedení nás teď opět čekají personální změny, konkrétně se chystá po dlouholeté spolupráci skončit Martina Wagnerová a vystřídá ji Lucka Vovsová.

Prosím modlete se za mládež, aby se nám dařilo naplňovat výše zmíněné cíle a také za mládežníky, za jejich životní zápasy a za práci vedení mládeže.

Matyáš Šíma

Šťastný může být jen ten, kdo dokáže být vděčný

Někteří lidé musí neustále dávat najevo nespokojenost, neustále protestovat a reptat. Když ale člověk nic nepovažuje za samozřejmé a naučí děkovat i za malé věci, objeví mnoho důvodů ke spokojenosti. ***Cítíš-li se slabý, malátný a nešťastný, začni děkovat, povede se ti líp.***

NÁROKUJEME SI VŠE, CO MAJÍ DRUZÍ

V dnešní době se velmi šíří nárokování - vnitřní přesvědčení, že máme nárok na vše, co mají druzí, co vychvalují reklamní akce, nárok na všechno co chceme. Okamžitě potřebujeme všechno, co vidíme. Hned musíme uspokojit všechny své potřeby. Neumíme si počkat. Neschopnost čekat ale člověku bere schopnost něco si užít. Kde převládá pocit nárokování, tam už není žádné místo pro úžas, překvapení a následně pro vděčnost. Spokojený v životě ale dokáže být jen ten člověk, který dokáže být vděčný.

KDYŽ SE ČLOVĚK NAUČÍ DĚKOVAT, NAJDE SI DŮVOD KE SPOKOJENOSTI

Čím to je, že někteří lidé musí neustále dávat najevo především nespokojenost, neustále protestovat a reptat? Když člověk nic nepovažuje za samozřejmé a naučí děkovat i za malé věci, najde si tak důvod ke spokojenosti. ***Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím. Nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést. Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství. (1 Tim 6,8-6)***

MNOZÍ VYHLÍŽEJÍ NĚJAKÉ "VELKÉ ŠTĚSTÍ" A PŘEHLÉDNOU TAK MNOHO KRÁSNÉHO

Bůh nás obdarovává i malými radostmi, které se musíme naučit vnímat. Mnoho lidí totiž čeká na nějaké „velké štěstí“, a nevšimnou si, kolik pěkných a dobrých věcí ve svém životě mají. Je třeba se otevřít i běhu všedních dní, neboť i to v sobě má kousek pravého štěstí.

VDĚČNOST NÁM OTEVÍRÁ OČI I PRO SEBE SAMA

Vděčnost mi otvírá oči, abych dokázal vidět i vlastní hodnotu. Není totiž zrovna snadné být vděčný i sám za sebe. Často v nás totiž vězí až příliš hluboko sklon k sebeodmítání. Rádi bychom měli jiné tělo, jiné nadání, jiné možnosti. Začneme-li ale pošilhávat po tom, co nemáme, nedokážeme samozřejmě děkovat za to, co nám bylo darováno. Vděčnost vyžaduje zároveň i schopnost rozloučit se s vlastními iluzemi o tom, jaký bych měl být. Teprve pak dokážu děkovat za svůj způsob myšlení, za to, co prožívám, za své tělo, které možná neodpovídá ideálu krásy, ale v němž moje duše ráda přebývá. Vděčnost mě vede k životu v souladu se sebou samým a k hluboké radosti z toho, že jsem právě takový, jaký jsem.

VDĚČNOST PROMĚŇUJE, A ROZJASŇUJE TEMNOTY

Vděčnost proměňuje můj život. Jakmile totiž někdo začne děkovat, začne hledět na život novými očima. Albert Schweitzer radí: „***Cítíš-li se slabý, malátný a nešťastný, začni děkovat a hned se ti povede líp.***“

Hledím-li na totiž svůj život s vděčností, temnoty se rozjasní a hořkost dostane jinou chuť. Vděčnost mě chrání před malomyslností a zahořklostí. Přibližuje mě k Bohu. O „veselém“ svatém Filipu Nerim se traduje, že měl ve zvyku modlit se následující večerní modlitbu: „Pane, děkuji ti, že dnes věci neproběhly tak, jak jsem si přál já, ale tak, jak jsi to chtěl ty.“ Kdo se v takovém postoji dokáže podívat na uplynulý den, nehněvá se, ale všechno prožité v sobě proměňuje ve zdroj radosti a pokoje.

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. (Fp 4,6)

Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, číňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. (Ko 3,17)

V modlitbách buďte vytrvalí, bděte a děkujte Bohu. (Ko 4,2)

Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. (1Te 5,18)

podle vira.cz